

DÈLTA DEL PÒ

Ché söi àrgen del fiöm Pò
no l' è indàcia in sinquandò
la passiù di sfregasèla
ch' l' è de sèmpèr stà a copèla
co la bici de ògne risma
sènsa mai patì quarisma.
No i se straca gnach a mör
pò ach a' lur i amis del cör
de chèl cör che l' ghe sobàt
e che a' lü l' dà fò de mat
coi pedài e coi rapórc
per rià a smentegà i tórc.

Impó a la indrécia e impó a Tai
zó d'la sèla e di pedài
a m' s' è impegnàcc a la beàda
coi anguile e la grigliàda.
*Me sie dicc - Ché issé söl dèlta
s' parla gnach de indà a la svèlta
con di döne e con di s-cècc,
mé de cèrto, pör se ècc,
ghe se rieró a tègn bòta! -
Ciao sifùla! E la condòta?...*
No ve dighe che afàre!
Mé ó a' tentàt de fà ol gregàre
pör de gódem de visi
ol consèrt di manduli
ch' i éra sé di tafanàre
ma a ste òpere issé rare
ol Vivaldi, pò ach a' lü,
no l'avrèss tüit sö ol trentü.

Me se scüse per s-ce èrs
meticc zó issé per schèrs
e, per dila in poesia,
i fürtüne, quando i rìa,
i vé perchè me i à sircàde
anche a cólp de pedalàde
ma se ontéra la natüra
la fà rima con cültüra
no mè miga sostà tròp
lé in prensépe söl prim tòch.

ol Amleto

Taglio di Po, 18 giugno 2005